

עיריית תל-אביב-יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי
לציון המאבק באלימות כלפי נשים

פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה מתאריך 9.12.07 היום הבינלאומי לציון המאבק באלימות כלפי נשים בדגש על התנדבות בקהילה למניעת האלימות

משתתפים: רון חולדאי – ראש העירייה

וה"ה: ח. אבי גיא, א. גלעדי, י. דיין, י. דרורי, פ. ויסנר, מ. וירשובסקי, ש. חשן

ש. מזרחי, ש. מסלאוי, ד. ספיר.

נוכחים ה"ה: ז. פרידמן, ר. סופר, ד. לוטן, ד. גל, א. הורוביץ - קלר,

ג.בן-חורין.

מוזמנים:

עו"ד טליה לבני, יו"ר נעמת, גבי אורית עירון, מנהלת מרכז גליקמן,
גבי רונית לב ארי, מקימת מרכז גליקמן, גבי יעל חולדאי, גבי רות עוזרי,
מנהלת המקלט, גבי דפנה בוסתן, צ'רלי, קצין נפגעי עבירה במחוז ת"א
ומתנדבים רבים.

רשמה: ישראלה אגמון

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

2

על סדר היום :

דברים

רון חולדאי – ראש עיריית תל אביב – יפו
יעל דיין – סגנית ראש העירייה
שלי חשן – יו"ר הועדה לקידום מעמד האשה
עו"ד טליה ליבני – יו"ר נעמת
זאב פרידמן – מנהל מינהל השירותים החברתיים

הקרנת הסרט "לפתוח את הדלת"

על ידי קבוצה הטלויזיה הקהילתית "קול הלב"
שליד סינמטק תל – אביב
צביה כהן – תחקירנית ותסריטאית
יוסי וישניה – צלם, עורך וכותב המוסיקה
עודד בגיו – מרכז הטלויזיה הקהילתית

טקס הענקת תעודות הוקרה
למתנדבות ולמתנדבים

**24. ההתכנסות השנתית של פורום מועצה לרגל היום הבינלאומי לציון המאבק
באלימות כלפי נשים בדגש על התנדבות בקהילה למניעת האלימות**

גב' רות סופר:

שלום לכולם.

אנו מתכנסים כמידי שנה- פורום מועצת העיר ואורחי המועצה, לציון היום הבינלאומי למאבק באלימות כלפי נשים. זהו טקס קבוע אשר מציין למעשה את המאבק היומיומי- המתקיים בתל-אביב יפו- בהתמודדות מקצועית, ציבורית והתנדבותית. מידי שנה אנו מקיימים את ההתכנסות במרכז גליקמן, אך מאחר שכבר דצמבר וקר שם בגינה, והמקום צר מלהכיל את כולם, התכנסנו בעירייה. אך הנוכחות של מרכז גליקמן נמצאת כאן בכל עוצמתה ותמשיך להימצא כאן לאורך כל הערב. השנה החלטנו לשים במרכז ההתכנסות את מעשי ההתנדבות, ולהזמין מתנדבות ומתנדבים- המסייעים בדרכים מגוונות לנשים נפגעות אלימות. ברוכים הבאים- המתנדבים והמתנדבות. אנחנו מעריכים ומכבדים את מה שאתם עושים, והאמת היא- שאי אפשר בלעדיכם, אתם חלק מהמאבק. בהמשך הערב אנו גם נראה את הסרט- "לפתוח את הדלת"- שנעשה גם הוא על ידי מתנדבים. לפתיחה, אני מתכבדת להזמין את מר רון חולדאי- ראש עיריית תל-אביב יפו.

(מחיאות כפיים)

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הגב' יעל דיין- סגנית ראש העירייה וראש תחום הרווחה, ראש תחום השרותים החברתיים. גב' שלי חושן-חברת מועצת העיר ויו"ר הוועדה לקידום מעמד האשה. סגן ראש העירייה- מר דורון ספיר. סגן ראש העירייה – מר ארנון גלעדי. חברי המועצה- מר שייקה דרורי, מר שלמה מסלאווי, מר שמוליק מזרחי. עו"ד טליה ליבני- יו"ר נעמ"ת, שלום לך. מר זאב פרידמן שלנו, מנהל המינהל. גב' רות סופר- שמנהלת תחום משאבי הקהילה ויועצת ראש העירייה, יועצתי לקידום מעמד האשה. ידידתנו – הגב' אורית עירון, שלום לך.

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

4

גב' עירון:

שלום רב.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מנהלת מרכז גליקמן.

והקהל הרחב והנכבד שיושב אתנו כאן.

לפני שבועיים השקנו כאן את אמנת הילדים והנוער. הדיבר המרכזי שלה אומר- לא מרימים ידיים- לוחצים ידיים. האמנה הזאת מבקשת באמצעות חינוך מגיל צעיר- לטפח את המחוייבות האישית ליצור עולם טוב יותר, עולם שבו – מי יתן ולא נצטרך כינוסים מהסוג הזה. ואז כנראה, אם העולם הזה יהיה מספיק טוב, לא נצטרך את היום הבינלאומי לציון המאבק באלימות כלפי נשים. אל העניין הזה אנו צריכים לשאוף ולעשות כמיטב יכולתנו.

שמרי נפשך, כוחך שמרי, שמרי נפשך,

שמרי חיידך, בינתך, שימרי חיידך.

כך קורא נתן אלתרמן לגיבורת שירו הנפלא והנורא- שיר משמר.

אבל במקרה של האשה המוכה, קורבן האלימות, הקריאה הזאת היא קריאת שווה בעצם, כי בעצם ממה זה נובע? זה נובע מקורבן שאיננו יכול להגן על עצמו. אז זה בעצם אנחנו כחברה שצריכים לטפל בעניין, קודם כל שלא יקרה, ואחר כך להגן עליה, למלט אותה, להוציא אותה, לטפל בה בכל הנזקים, לפעול ולעשות.

רבותי, אני כבר 9 שנים ראש עיריית תל-אביב יפו, אנו מקיימים את הכנסים האלה כבר 9 שנים ואני לא מרגיש שיש שיפור בנושא שנקרא אלימות כלפי נשים במדינת ישראל.

יותר מזה: אני לא מכיר את הסטטיסטיקות עד הסוף, אני גם לא בטוח שאפשר לסמוך עד הסוף על הסטטיסטיקות, כי אני לא בטוח שאנו יודעים כל מה שקורה בעצם, אבל יש לי הרגשה שבסה"כ, לא רק בנושא הזה, המצב לא הולך ונעשה טוב, אלא פחות טוב. בכל אופן, העתונים מלאים בגילויים נוראיים של אלימות נגד קשישים, אלימות בקרב בני נוער, אלימות נגד נשים היא חלק מהחזיון המדאיג הזה. יש לי כאלה שאומרים שיש 200,000 נשים מוכות. אתם מבינים מה אני אומר? 200,000 נשים מוכות בישראל. 200,000! והדבר הכי גרוע שיכול לקרות לנו ונדמה לי שקורה לנו, סליחה שאני אומר כאן בצורה הכי ברורה, שאנחנו מפסיקים להזדעזע. זה חלק מהשיגרה שלנו. הרגישות שלנו מתכהה עד כדי כך- שרק רצח פתאום מרשים, ואנו לא לוקחים ללב ולא מזעזעים- לא מסטירת לחי ולא מהשפלה גופנית ונפשית.

כאשר בעל דוקר את אשתו בגלל ויכוח על שימוש במחשב- זה כמובן נורא, אבל כששוטר עושה את זה- אתה מבין עד כמה מגיע הנגע הזה.

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

5

ובצבא ההגנה הזה שחייב לקום להגנת האשה- קורבן האלימות, יש למחוקק ולגופי האכיפה- ובראש ובראשונה למשטרה- תפקיד חיוני.

אולי אומר שאתמול בועידת "גלובס" לעסקים, דיברתי על שלושה עקרונות או שלוש תשתיות על שלושה דברים שחייבים להיות מרכז סדר היום הלאומי של מדינת ישראל.

הראשון הוא כמובן החינוך, שבימים אלה אנו נמצאים בסיטואציה נוראית- שהוציאו צווים למורים, במקביל לתוצאות שאנו מקבלים, של מערכת החינוך במדינת ישראל.

השני שעמדתי עליו היה תחבורה: לקבוע במדינת ישראל יעד של 45 דקות ממרכז הארץ. יעד אפשרי- שהוא המקדם האפשרי מס' 1 בנגישות לתעסוקה, לחינוך ולתרבות, ומוחק את הפריפריה מהלקסיקון הישראלי.

והשלישי- לחזק את אכיפת החוק- כדי להביא לידי כך שבמדינת ישראל אנשים ירגישו שיש חוק וסדר.

אם תרצו, אם נטפל בחינוך ונטפל בחוק וסדר, נטפל גם באלימות כלפי נשים. גם באלימות כלפי נשים, שהיא חלק ממעגל האלימות הכללית.

מכל מקום, אני חוזר לעניין: חיונית לא פחות התגייסותם של המתנדבים בקהילה. אלה הם שליחיה של החברה, עיניה הפקוחות וכוח ההתערבות המהיר שלה. המתנדבים הם אלה המגלים ראשונים את הקורבנות, הם לוקחים אותם תחת חסותם, מעניקים להם סיוע נפשי וחומרי, מזעיקים בשעת הצורך את המשטרה או את השרותים החברתיים, מחזקים אותם בשעת משבר, ממריצים אותם לא להרכין ראש ולא להכנע לאלימות.

365 ימים בשנה- מאות המתנדבים בקהילה, חייליו האמיצים של צבא ההגנה החברתי הזה, הם הגיבורים האמיתיים של המאבק באלימות כלפי נשים, וביום הבינלאומי לסיוע למאבק הזה הם מקבלים מאתנו כאן- ציון לשבח על מסירותם. ואני רוצה באמת להסיר את הכובע ולהגיד תודה רבה לכל מי שנמצא כאן, לכל המתנדבים, לכל מי שעושה, ולו מעט, לטובת שיפור המצב הקיים- שאיננו טוב.

ואני מתנצל שלא אוכל להשאר עד סוף הארוע הזה, עקב מחוייבות אחרת לגבי ארוע אחר שאני חייב להיות בו.

תודה רבה.

(מחיאות כפיים)

גב' רות סופר:

תודה רבה לראש העירייה.

האמירה של צבא הגנה של מתנדבים היא ללא ספק אמירה שנמשיך ונלך אתה- המתנדבים, ואנחנו מאחוריהם. כי כמו שאמרתי קודם, זה בעצם חלק מהמאבק ומהעשייה.

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

6

קרה שבהקשר של התופעה האיומה והמשפילה של אלימות בצד אחד של הרצף, ובצד השני של הרצף- של מעשה ההתנדבות שהוא באמת היותר נעלה ברוח האדם, היום הובלנו למנוחה את יפה אליאסי- שהיתה אצלנו רכזת התנדבות, והייתי מאוד רוצה להקדיש לה את הערב הזה. אמנם עם הרבה הרבה כאב, אבל כל מי שהכיר את יפה, וחלקכם כאן הייתם בלוויה, יודעים את העוצמה שהיא הכניסה לתוך אולם ההתנדבות, וחלק מהמתנדבים שנמצאים גם הכירו אותה. אני רואה את המתנדבת הוותיקה, שאם אני לא טועה- יפה אולי גייסה אותך. היו לה מעשים מאוד מאוד טובים, ובזכותה נרתמו אלפי אנשים לעשייה התנדבותית מאוד מאוד משפיעה. היא אהבה והבינה את נפש האדם באשר הוא, את צרכיו ואת מכאוביו, וידעה להתאים בעדינות וברגישות את המתנדב עבורו. באור של יפה נמשיך ללכת, והערב אכן מוקדש לה. אני מזמינה את הגב' יעל דיין- סגנית ראש העירייה לברך את המתנדבים ואת כל הקהל.

(מחיאות כפיים)

גב' יעל דיין:

תודה רבה, ערב טוב.

אני מוכרחה להגיד באשר ליפה אליאסי: זה לא רק שהיא מתה טרם זמנה, שזה נהוג לומר- אדם פרש, נפטר, מת טרם זמנו, זה גם טרם זמנו. אנחנו לא הינו מוכנים, אנחנו לא ערוכים לחסרונה של יפה אליאסי. אז גם המשפחה שלה וגם אנחנו, שבהחלט היו בינינו קשרי משפחה חריגים, לא כמו כל עובדת סוציאלית, לא כמו כל אחראית ומרכזת. כי היא השכילה לעשות דברים שבשבילנו הם בגדר החזון: של שילוב, של דו קיום, של עבודה ביפו, גם עם האומללים ביותר בחברה הישראלית- יהודית, גם עם העולים החדשים, גם עם הערבים, ובאיזהשהו מקום היא היתה מוקד לחיבורים- שהם מהווים את אמות המידה הנחשקות שלנו, לא אלה שכבר השגנו. ולכן- זה טרם זמנה וטרם זמנו.

אני שותפה להרגשתו של ראש העיר- מר רון חולדאי בעניין של התיסכול וסימן השאלה. המודעות כבר קיימת, כבר הצפנו, כבר חוקקנו, כבר הקמנו את כל המערכת המיבנית שנותנת שרות לפני ואחרי, ומניעה, וקווים חמים, וקווים כאלה ואחרים, וחרום, וטיפול בנפגעות, וטיפול מניעתי, וארגונים שבאמת כל אחד מהם ראוי לכותרת בנושא של המאבק הזה. ובכל זאת באיזהשהו מקום עוד לא פיצחנו את העניין, אנחנו לא יכולים להגיד שאנו מהעבר השני של הגבעה, שהגענו לשיא ועכשיו נצטרך פשוט לעבוד על תחזוקה של משהו. אנחנו עוד לא שם. והשאלה היא באמת- האם אנו הולכים בדרך הקלה ואומרים: בסדר, ישראל נתונה במלחמה, עניין של אלימות, קו העוני, וברור שמחסור ועוני הם מרשמים בדוקים והם חממה גם לאלימות. לא שאין אלימות במקומות שיש בהם רווחה, אבל הפרופורציה היא שונה לגמרי. זה כמו עם ילדים בסיכון וילדים

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

7

שמתעללים בהם. והילד, והאשה, והקשיש, ואפשר הרי להשתבץ, אין מילים לתאר את הזעזוע מאלימות כלפי קשישים. ואני אומרת את זה משום שבאמת- כל מאבק חיי הוא בעניין של אלימות כלפי נשים ומאבק למעמד האשה. אבל העניין הזה שאנו עדים לו לאחרונה, ששוב ושוב, בתחילת השבוע או בתאריך שקשישים מקבלים את דמי הביטוח הלאומי שלהם, שאנו צריכים לשמור עליהם או לחבק אותם, כי אחרת הם גומרים בתור תמונה בעתון- שכולנו אומרים: וואו, וואו, איך אפשר לסבול את זה. אי אפשר לסבול את זה. אי אפשר לסבול את זה בכל הרמות. אי אפשר לסבול את רמות הפגיעה המינית- גם בילדים וגם בנשים, אי אפשר לסבול את הגזענות שחוברת לזה, אי אפשר לסבול את הבורות, אי אפשר לסבול גם את רמת הענישה- שהיא קצת יותר טובה אבל עדיין לא. הגוף שמר חולדאי הזכיר- וזה המשטרה, עשה פלאים בשנים האחרונות, ויש באמת התקדמות אדירה בהבנה לעצם הגשת התלונה או בעידוד להגשת התלונה, וכאן אני חוזרת לעניין של המתנדבים, המתנדבים בכל אחד מהתחומים שהזכרתי, וזאת בשני מישורים: האחד זה המניעה והשני זה הפוסט- אחרי. בחלק של המניעה לא עשינו די, משום שבאיזהשהו מקום- אני יודעת מנסיוני, לא הצלחתי לחוקק חוק חובת דיווח, מלבד לגבי קטינים וחסרי ישע. כלומר, אני יכולה לשמוע מהעבר השני של הקיר מישהו מכה מכות רצח, ואין לי חובה ואין לי אחריות, ואני יכולה לבוא ולהגיד: רגע, זה לא ענייני. אמנם זה שכנים שלי ואכפת לי, והוא מכה אותה, אבל אין עלי חובת דיווח, כי החליטו שלא צריך, כי האשה היא כמובן לא חסרת ישע. האשה שנמצאת במצב הזה, במצב המוכה, המסכן, המושפל, היא כן חסרת ישע, ולכן- כאשר אנו אומרים מתנדבים- זה גם העניין הזה של לקחת על עצמנו את חובת הדיווח שיש לרופאים ויש לעובדים סוציאליים באופן עקיף, ושאיננה בחוק, וכאשר אנו חושדים- בבקשה לדווח, בבקשה להושיט יד, בבקשה לבדוק עם האשה האם היא אכן נפגעת, כי זה יקטין קצת את הבעיה של חוסר הגשת תלונות, ועברנו שנה. ואני לא רוצה להכנס לכל הנושא של הטרדות מיניות ואלימות מינית, עברנו שנה שלא בדיוק עודדה את המתלוננות לרוץ למשטרה, משום שראינו באיזה צורה הן החפשו, וראינו איפה עומדים היום הנאשמים או החשודים או העומדים לדין, מהנשיא ועד אחרון חברי הכנסת שנאשמו או הוחשדו.

והנושא השני מלבד הדיווח הוא נושא הליווי. וכאן יש התקדמות, יש עכשיו תקציב להקים מרכזים לטיפול בנפגעות ונפגעי עבירות מין. יש תקציב גדול שהושג לזה ויש שינוי כאן, אבל זה חוזר גם אלינו ואליכם- המתנדבות והמתנדבים. העניין של הליווי ברגע שאחרי, ביום שאחרי, ולא להזניח ולא לנוח, גם בשבוע, ובחודש ובשנה שאחרי, כי הפגיעות האלה, האלימות הזו – היא משאירה שברים, היא משאירה פרורים, ולאחות אותם- אשה שנפגעה- אין לה את הכוחות הנפשיים לעשות את זה לבד. ולכן בואו יחד, עם כל מי שמתנדב בתחום הזה, גם נמנע יחד וגם נאחה ונרפא יחד.

תודה רבה.

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

8

(מחיאות כפיים)

גב' רות סופר:

תודה יעל.

תל-אביב מעניקה רשת בטחון לנשים, רשת המורכבת מהמערכות המקצועיות ומהארגונים ההתנדבותיים גם יחד. נעמ"ת, יד ביד, ויצ"ו, אמונה ועוד. אני מתכבדת להזמין את הגב' שלי חושן- חברת מועצת העיר ויו"ר הוועדה לקידום מעמד האשה. בנוסף לתפקידים אלה, שלי היא גם נשיאת ארגון "יד ליד", והיא משלבת עשייה לא רק לילדים אלא גם לאמהות – שחלקן הוכו ונפגעו.

גב' שלי חושן:

ערב טוב.

כבוד ראש העיר שיצא, הסגנים, חברי המועצה, נכבדי וכל היקרים שישנם פה, כל המתנדבים והמתנדבות.

התכנסנו כאן לציין את היום הבינלאומי למאבק באלימות נגד נשים, ואני מברכת את כל העושים המלאכה ומודה גם לכל המתנדבות והמתנדבים שכל ימות השנה עוסקים במאבק באלימות. כמייסדת ומתנדבת אגודת "יד ביד" למעלה מ- 25 שנה אני עוסקת במעשה ולא בתאוריה. אספר לכם סיפור מרגש. יום אחד הגיעה אלי אשה מוכה ממרכז הארץ, עם שני ילדים קטנטנים וביקשה ממני לקבל את שני ילדיה לבית חם. היא סיפרה על האלימות הקשה שהיא עוברת, וכי ברחו מבעלה המכה ועברה לגור במרתף ללא תנאים, ללא מים, ללא חשמל. כמובן שקיבלנו אותם, למרות שכבר כל הבית היה מלא ילדים ולא היה מקום. ולאחר טיפול ממושך בבית החם- עזרנו לאשה ועזרנו לילדים להשתקם. הסיפוק הגדול ביותר שקיבלנו שהיום המשפחה בעצמה עוזרת לעצמה, מתפקדת, וגם עוזרת לאחרים. אותה האמא- באה לבית החם ומתנדבת. כמו השיר המפורסם- לתת, כולנו למדים שלתת זה בעצם לקבל.

ולכן, שיתוף הפעולה בין כל הגורמים והמוסדות צריך לתת עדיפות ראשונה כדי למגר את תופעת האלימות נגד נשים, ילדים, קשישים- שבאמת אנו רואים יום ביומו- בקרב כל השכבות, מעניים ועד עשירים. ואני מקווה שכולנו יחד נרחיב את הפעילות כדי להקים עוד מרכזים, עוד בתים, לתת מענה לכל הנזקקים.

יושבת פה לפני גלריה רחבה של מתנדבות ומתנדבים. אני מצדיעה לכם על העשייה ועל התרומה שלכם למען החברה ולמען העיר שלנו.

אני רוצה להודות לגב' רות סופר על שיתוף הפעולה ועל העבודה הנפלאה שהיא עושה. אני רוצה גם להודות למרכז גליקמן על העבודה הנהדרת. היתי שם, ובאמת נפלא.

ולכל העמותות- שיחד נותנות יד לעבודה מבורכת זו.

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

9

שיהיה לכם חג אורים שמח.

תודה.

(מחיאות כפיים)

גב' רות סופר:

תודה רבה שלי.

ואם מדברים באמת על עשייה, ולפני שנזמין את עו"ד טליה ליבני, זה המקום לציין את אורית עירון- שהיא מנהלת מרכז גליקמן,

(מחיאות כפיים)

ושבנוסף לעשייה הישירה עם הנשים ועם הצוות, היא גם בעצם מפתחת את כל התורה והידע בכל הארץ כולה, לכל מי שצריך.

לצידה רותי עוזרי- מנהלת המקלט,

(מחיאות כפיים)

עם נסיון רב שנים.

וכל הצוות המסור, שגם אם לא עושים את זה בגליקמן, גליקמן כאן אתנו.

וזה באמת המקום לציין את המייסדת, גב' רונית לב-ארי, שהגיעה הערב, כמו כל שנה,

(מחיאות כפיים)

מראשונות המייסדות והמנהלת הראשונה.

ולציין את ההתנדבות ונתינת הכתף של יעל חולדאי- אשת ראש העיר, במרכז גליקמן.

(מחיאות כפיים)

ועכשיו אני מתכבדת להזמין את עו"ד טליה לבני- יו"ר נעמ"ת.

(מחיאות כפיים)

גב' טליה לבני:

ערב טוב.

כבוד סגנית ראש העיר- ח"כ לשעבר יעל דיין. בשבילנו תמיד את חברת כנסת, לא משנה איפה שלא תהי.

חברי המועצה

זאב שותפנו.

רונית לב-ארי – מקימת מרכז גליקמן.

אורית עירון ורותי- מנהלות המרכז והמיקלט.

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

10

מתנדבים יקרים.

אני נוהגת לצטט את ד"ר שינודה בולן שאומרת- שרוחה של אומה נקבעת על פי רוחן של הנשים בתוכה. היא אומרת גם שרוחה של המשפחה נקבעת על פי רוחה של האשה, וכן רוחה של הקהילה. מדינה שיש בה כ- 200,000 נשים שסבלו אלימות- רוחה נכאה, רוחה נופלת. כנ"ל לגבי המשפחות. משפחה שבה אשה מוכה, רוחה של המשפחה- נכאה.

חג החנוכה אולי זה החג המתאים ביותר כדי לברך את המתנדבים, כי אתם מביאים את האור למול החשכה. הנושא של אלימות במשפחה ונשים מוכות הוא נושא של כבוד האדם. אלימות כלפי נשים היא פגיעה בכבוד האדם, אלימות כלפי ילדים היא פגיעה בכבוד האדם, ואלימות כלפי קשישים היא פגיעה בכבוד האדם. יש לנו אולי חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, אבל יש לנו פגיעה איומה ברוב תחומי חיינו- בכבוד האדם. אין לנו -לא מערכת חינוך מספקת, וגם לא מערכת של הפנמת ערכים. בקטע הזה היתי אומרת, מדינת ישראל- מבחינה ערכית, מבחינת- רוחה נכאה, ויש לנו בעיה ערכית. כי כאשר כבוד האדם לא נשמר- הכל פרוץ. ועל כן אני מאוד מאוד מודה למתנדבים, כי אתם לא רק באים לעזור, אתם בעצם באים להשיב את כבודן של הנשים, לחזק את רוחן ולהעלות את כבוד האדם במדינת ישראל.

למרבה הפלא, במרכז גליקמן- מיום הקמתו, הגיעו מתנדבים, הם הגיעו לבד, לא גייסנו אותם, לא פנינו ולא ביקשנו. הם פשוט באו מרצונם החופשי, ואני חושבת שזו אחת התופעות המיוחדות מאוד למתנדבים של מרכז גליקמן- שהם באים מרצונם. רכזת המתנדבים מראינת אותם, היא משתדלת להתאים את תחום העיסוק של המתנדבת או המתנדב לצרכים של המרכז, לנשים שנמצאות שם ולילדים, ותחומי ההתנדבות הם מרובים: החל מלימודים, לימודי עברית, לימודי מחשבים, ולימודי ספרות ולימודי העשרה לנשים ולילדים, ליווי אישי- המתנדבים מקבלים ליווי אישי מרכזת המתנדבים, והמתנדבים מתחייבים לרצף של לפחות שנה, על מנת לתת את הבטחון לאשה במרכז ולאחר מכן. הדוגמא של חיזוק כבוד האדם, ובמקרה זה- כבוד האשה, ניתנת על ידכם, ואני מאוד מאוד מודה לכם ומצדיעה לכם- לכל העוסקים במלאכה. שיהיה לכם כוח להרבה שנים של התנדבות, ושכולנו יחד אולי נצליח. כן יעל, נצליח אולי להפעיל מערכת מתנדבים להסברה ערכית כנגד אלימות ובעד שמירת כבוד האדם.

תודה רבה לכם.

(מחיאות כפיים)

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

11

גב' רות סופר:

תודה רבה לטליה לבני.

ועכשיו אני מתכבדת להזמין את זאב פרידמן, מנהל מינהל השרותים החברתיים. זאב – לאורך כל השנים- מוביל מדיניות של הטמעת המאבק שבעצם עולה מגליקמן- אל תוך כל יחידות ומחלקות השרותים החברתיים. זאב בבקשה.

(מחיאות כפיים)

מר זאב פרידמן:

חנוכה שמח לכולם.

מועצה נכבדה, האורחים החשובים-ראש העירייה, גב' יעל דיין, גב' שלי חושן, עו"ד טליה לבני, גב' רונית לב-ארי- יש זכויות רבות לה, חברי המועצה הנכבדים. השותפים שלנו- ובראשם נעמ"ת. אנשי המקצוע הנכבדים, המתנדבות והמתנדבים – כולם יקרים וחשובים. חברי במינהל השרותים החברתיים- מנהלים, עובדים, הקהל שהגיע לכאן. ואני רוצה באמת להביע תודה לגב' רותי סופר ואורית עירון על ההשקעה, וכל מי שסייע בידכון. זה לא דברים של מה בכך, כדי לצקת את התכנים למפגש המיוחד הזה. הנושא שבו עוסקת היום המועצה זה נושא שהוא מאוד רלבנטי לחג החנוכה, אנו נמצאים בעיצומו של חג החנוכה.

יש לנו בעצם שני עוגנים ליום הזה: האחד זה תופעת האלימות במשפחה, כאשר הדגש שאנו עוסקים בו היום הוא נשים, כל ההתמודדות, הטיפול, ההערכות. והעוגן השני זו ההתנדבות- שמייצגת כאן מאות, אם לא יותר, של מתנדבים- שמנסים, כפי שהגדיר ראש-העירייה, והם צבא חברתי – להילחם, להתמודד, לצמצם את ממדי התופעה. האלימות, כפי שגם אמרה טליה קודם, האלימות מייצגת את החושך, ואילו העוסקים במאבק בה מייצגים את האור. זו באמת מלחמה של בני האור בבני החושך.

אני רוצה לשתף אתכם ברעיון קטן, שאני חושב שזה המהות לכל מה שאנו בעצם עושים כאן, ובכלל בהתמודדות עם נושאים של אור מול החושך. אנו יודעים שבסוגיית ההדלקה של נרות החנוכה- יש מחלוקת עתיקת יומין בין שני בתים, בין שתי משפחות, בין בית הילל לבית שמאי- איך מדליקים את המנורה. האם מדליקים 8 נרות ויורדים ויורדים עד היום האחרון, מה שנקרא- פוחת והולך- זה אומר בית שמאי, ובית הילל אומר- לא, מתחילים נר ראשון, שני, שלישי, רביעי וכן הלאה, וכך נקבע לדורות. מי שמכיר את ההסטוריה הסוציולוגית של שני הבתים האלה- שחיו

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

12

לפני הרבה הרבה שנים, הרי היה ביניהם ויכוח קשה ביותר, חילוקי דעות, מתכון לאלימות, היתה יכולה להיות כאן גם אלימות פיזית. ואנחנו יודעים שלמרות חילוקי הדעות ולמרות ההשקפות השונות- המאוד מהותיות, בכל אופן היו יחסי אחווה ורעות ביניהם. התקיים דיאלוג, במילים, ובסופו של דבר כיבדו את ההכרעה. יותר מזה, אנו יודעים שהם גם התחתנו, נישאו- בית שמאי עם בית הילל, בית הילל עם בית שמאי. בעצם האסטרטגיה שלנו, היתי אומר, היא במהות של העניין. מה בעצם שורש העניין? שורש העניין הוא במהות ההדלקה. לפי בית שמאי- מה שצריך לעשות- לגרש את החושך, ללכת בזבנג וגמרנו, במפץ גדול, להדליק הרבה אש, הרבה אור, ומיד לגרש את החושך. בית הילל אומר- לא, את החושך לא מגרשים במקלות, זה לא עובד כך, זה תהליך. המה הוא חשוב, אבל האיך הוא לא פחות חשוב, את החושך מגרשים- לא במקלות אלא באור. ובעצם אני היתי אומר- שאם אנו מבינים את המהות הזאת של המחלוקת הזאת, זה בעצם יסוד לאסטרטגיה שלנו כעיר, כעירייה, ואני חושב ומצפה- גם כממשלה שאמורה להיות. אנו מדברים על רצפים. אנו עושים סינטזה בין בית שמאי לבית הילל. אנו עוסקים בחקיקה, אנו רוצים שתהיה יותר אכיפה- דיברו על זה קודם, אנו רוצים לעסוק יותר בהסברה ובמניעה בחינוך, עוד מה שנקרא-כבר מהגיל הרך, כדי לעצב את האישיות, ואת הדמות ואת הערכים ואת המידות של הפרט, המשפחה והחברה. אבל אנחנו גם עוסקים- גם בטיפול וגם בשיקום. ולכן, אנחנו באמת חושבים שצריך לעסוק הרבה באור כדי לגרש את החושך, זה נכון, ולא במקלות, אבל צריך לראות את כל הרצף. ואני חושב שעיריית תל-אביב יפו, העירייה הזאת- שמנהיגה את האסטרטגיה של השרותים החברתיים בעיר הזאת, עם שותפים נפלאים, עם מתנדבים נהדרים, עם אנשי מקצוע- היא חלוצה בנושאים רבים. יש הרבה נושאים שהעירייה הזאת חלוצה במימוש, ואנו תמיד אומרים- בצדק חברתי, וגם בנושא שאנו עוסקים בו כאן היום, בעיצומו של חג החנוכה. העירייה הזאת היתה הראשונה, העיר הזאת חלוצה- בהקמת מרכז גליקמן. היום זו כבר הסטוריה, אבל מי שזוכר את ההסטוריה- טרום הקמת מרכז גליקמן, אם לא היו נחישות, אמונה וחוסן- לא היה מוקם מרכז גליקמן, וודאי לא היה מוקם במקום כפי שהוא הוקם. יש כאן שותפות- באמת יוצאת דופן, שאני בכל הזדמנות מציין אותה- זה WIN-WIN-SITUATION. זה רק מתכון לניצחון, זה רק מתכון להרוויח. יש בו רצף של 3 רמות המניעה. היו לנו חילוקי דעות רבים ביותר- האם להקים מקלט נפרד, מרכז פתוח נפרד, מניעה נפרדת. ועמדנו על כך שבמקום אחד, במקום היפה ביותר, תחת קורת גג אחת, במקום פתוח, עם חומות של תקווה ולא חומות כאלה מאיימות- יהיה שם את הכל: גם המניעה הראשונית, גם המניעה השניונית וגם המניעה השלישונית. ואני חושב שיש כאן מניעה במקום היפהפה. אני לא חושב שהיה שם מקרה אלימות אחד, ואני מקווה שגם בהמשך לא יהיה. יש אלימות היום בכל החברה שלנו, בכל מקום,

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

13

במקומות הכי נורמטיביים, שם- אפילו פעם אחת לא. למה? כי יש שם הרבה חום והרבה אהבה, והמקום נראה יפה, והמקום הוא נורמטיבי, הוא לא נמצא- מה שנקרא, בקצה העיר, במקום שצריך להגיע אליו עם מפה מיוחדת, מה שנקרא- בקצה של העיר. זהו באמת שילוב מנצח, ואגב,

אחרי המלחמה האחרונה- כשמדברים הרבה על החברה האזרחית- זה שילוב מנצח של מימסד עירוני עם החברה האזרחית, וזה עושה לנו הרבה מכפיל כוח. ואני רוצה שתדעו שבשנת 2006, לא סגרנו עדיין את שנת 2007. בשנת 2006 נענו וטופלו – גם טלפונית בטיפול, 670 תושבות העיר תל-אביב-יפו, 247 טופלו במרכז גליקמן- בטיפול אינטנסיבי. והגדולה של העניין זה ראיית כל המשפחה, גם טופלו 68 גברים. בשנת 2006 שהו במקלט 46 נשים עם 66 ילדים. צריך להבין- זה משפחות, זה לחץ אותן ולהביא אותן לחוף מבטחים. הופעלו קבוצות לנשים וגברים. גם מתקיימת פעילות סביב שולחנות עגולים עם סוכנויות בקהילה: משטרה, שרותי בריאות, מערכות חינוך וכיו"ב. ורשת גליקמן, אנו קוראים לה רשת, זה לא עוד מקום, זה לא עוד מבנה, היא פרוסה בכל המחלקות שלנו, 9 המחלקות שלנו בעיר- מחלקות הרווחה. מינינו גם את הרפרנטית לעולם התוכן והידע.

כדאי גם לדעת שהעירייה היתה חלוצה בהקמת מרכז בוביס, זה אותו מרכז למניעת אלימות נגד ילדים- שנמצא ברח' זמנהוף, שגם הוא סיפור הצלחה, בשותפות עם "אל"י". ובשנתיים האחרונות ראוי לדעת- שהעירייה יזמה והיתה חלוצה בפיתוח מודל של מניעה וטיפול באלימות כלפי נכים, מוגבלים וקשישים, זה כבר סיפור של 3 שנים. העירייה ביחד עם הגוינט ואחרים הקימה גוף ידע, והדברים גם כתובים, הדברים האלה הם מורשת כתובה שעוברת לאנשי מקצוע.

הוקם גם צוות חרום רב מקצועי- גם הוא ראשון מסוגו, מה שאנו קוראים "על גלגלים"- שכולל אנשי טיפול, עובדים סוציאליים, פסיכיאטרים, אנשי משפט, להנגיש את הידע לאנשי השרותים בשטח. וכדאי גם לדעת שבשנת 2008 אנו נערכים כאן לשותפות עם משרד ראש הממשלה, משרד הרווחה, משרד החינוך, להכנס למה שדיברה יעל דיין- להתמודדות מערכתית באופן מעשי- בכל הנושא של ניצול מסחרי. אנו מאוד גאים על כך שבתל-אביב, בבני דן נמצא המתקן, מה שנקרא – המרכז לטיפול בנשים שנוצלו מינית, כל הסחר, הדבר האיום והנורא הזה, יותר גרוע מסדום ועמורה, ואנו נערכים לטיפול בנושא הזנות והניצול וכל מה שאפשר, כמובן בכל הנושא הזה לשנת 2008. וכדאי גם לדעת שבשנת 2008 יוקם מרכז הסיוע לנפגעות ונפגעי תקיפה מינית, ברח' מוצקין, כבר יודעים את זה.

ומהו העוגן השני? העוגן השני אלה המתנדבים. כמה שיהיו לנו אנשי מקצוע, ומשאבים, ומתקנים, ומרכזים, המתנדבים זה החוסן שלנו, זו התקווה שלנו. המתנדבים זאת איכות. אלה המתנדבים- שכאן המשורר הלאומי ביאליק, והיום הזכרנו את זה בנסיבות מצערות- כשנפרדנו מיפה אליאסי ז"ל, הוא תאר אתכם, את המתנדבים שנמצאים כאן בעולם הזה, בשירו המונומנטלי- למתנדבים בעם.

"לעזרת העם לעזרת העם,

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

14

במה? אל תשאלו.

באשר נמצאה."

כדברי השיר:

"במי? אל תבדוקו,

כל מי שליבו ידווננו.

מי צרת האומה בלבבו נגעה- המחנה ייאסף,

אל נא נגבילנו.

נחשופה שכבות האורים הרבים, אוי בני המכבים,

העמידו עמכם, הקימו הדור, חשפו אור, חשפו אור."

ואתם באמת מביאים את האור.

ומי יתן- כפי שרותי התחילה היום, ואנו עדיין תחת הרושם של הפרידה מיפה. מי יתן ומורשתה של, קראנו לה מלכת ההתנדבות, באזור הקשה ביותר- באגף דרום. ראיתם בלוויה שם מוסלמים, נוצרים, יהודים, כל החברה, עובדים זרים, מהגרים. היא היתה מלכת ההתנדבות באזור הדרום ועסקה גם בנושא שבו אנו מדברים כאן.

מי יתן ומורשתה של יפה תהווה צוואה כתובה של- במותם ציוו לנו את החיים, והיתי אומר- את קדושת החיים.

חג שמח.

(מחיאות כפיים)

גב' רות סופר:

תודה רבה זאב.

ולפני שאנו נראה את הסרט, אני רוצה להביע תודה לעובדי ומנהלי מינהל השרותים החברתיים, על עשייה מקצועית ופיתוח תורה וידע לצידה:

ליחיאל מחדון

דורית אלטשולר

שושנה חרחס

אסתי שטרן

דיצה מורלי-שגיב

וכרמית חפר.

ועכשיו לסרט.

אנחנו נפגשנו בשלושה מתנדבים מקסימים. שני מתנדבים ומתנדבת, אחד הוא חצי בהתנדבות, והם הסכימו לעשות את הסרט. אותם אנשים הינם:

צביה כהן- שהיא לקחה על עצמה להיות התחקירנית והתסריטאית.

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

15

יוסי וישנייה- שהוא הצלם, העורך, והוא גם כתב את המוסיקה.
ואותו חצי-חצי, עודד בגיו – ממרכז הטלביזיה הקהילתית- ביכורי העתים.

קודם כל אנו נעשה כל מאמץ על מנת שהסרט יוקרן בפני ראש העירייה, זה בהחלט ראוי.

הסרט מדבר בעד עצמו.

בבקשה.
לפתוח את הדלת.

הקרנת הסרט "לפתוח את הדלת".

(מחיאות כפיים)

גב' רות סופר:

זה באמת היה מכל הלב.
גב' צביה כהן- בבקשה.

גב' צביה כהן:

קהל נכבד שלום, שלום רב וחג שמח.
לא תאמתי עם זאב פרידמן את הפתיח, אני מוכרחה להגיד לכם, אבל באופן מדהים הם נושקים זה לזה.

מעט מהאור דוחה הרבה מהחושך- אמר הבעש"ט. את האור מספקים העובדים והמתנדבים במקלט – שלהם מוקדש הסרט.

בראשית דברי- שיעסקו ברזים הקטנים ובשיקולים שמאחורי הקלעים של הסרט שצפיתם בו, ברצוני להדגיש שבהתייחסותי ל-אנחנו, מדובר ביוסי וישנייה,

(מחיאות כפיים)

צלם, עורך, מלחין, מנגן ובעיקר חבר. אנחנו שותפים בתהליך העשייה.
עודד בגיו,

(מחיאות כפיים)

המדריך והמלווה.

אנחנו חברים בקבוצת הטלביזיה הקהילתית- כל הלב, הפעילה בתל-אביב, בחסות ובשיתוף הסינמטק.

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

16

אורית ורותי- מנהלות גליקמן- על כל תיפקודיו, רות מהעירייה וכל נשות המקלט, כמו גם שלומית וחביבה, אפילו שלא הופיעו בסרט, כולן עשו כל שביכולתן לסייע בעשיית הסרט, מתוך השאיפה

שהתוצר הסופי ייצג נכון את גליקמן ואת המתנדבים. וכל המתנדבים בדרכם הגיבו בפתיחות ובכנות, סוגים בהמון רצון טוב.

לכולם התודה והברכה.

ובכן, כשביקשו מאתנו להפיק סרט על המתנדבים בגליקמן- המחשבה הראשונה שחלפה בראש היתה- איך נפיח רוח חיים בנושא החשוב אבל המורכב הזה. מיד היה ברור שלא נתמקד במרכז גליקמן כמרכז גליקמן, לא בנשים ובילדים שבו, לא בסגל, לא באלימות ולא בנושא ההתנדבות, אלא רק במתנדבים והקשור בהם. בתחילה ביקשנו שיגישו לנו רשימה של מתנדבים- רחוקים ככל האפשר ממה שמצטייר בראש כשאומרים מתנדבים. לא בכדי התעקשנו- להציג את רועי- הקצין מחיל האוויר, ואת עופר -בעל המספרה, שאליה הצטרף עוזרו פאדו- שאותו ראיתם רק בצללית. הם בחורים צעירים, ומה להם ולמקלט לנשים מוכות? הם הרי מייצגים לכאורה את הצעירים- שנתפסים כיום כאנוכיים, ומה להם ולהתנדבות? ועוד במקום שכזה?! חשוב היה לנו שתכירו גם צעירים שכאלה.

חיפשנו מתנדבת או מתנדב – שבסיפור חייהם יש איזושהי זיקה לאלימות במשפחה. והנה התייצבה ענת- מורת הדרך, שהתעקשה להופיע בדמותה, כדי שידעו כולם שאפשר וגם רצוי לדבר בגלוי על הנושא.

היה מעודד לפגוש במשטרה את ניסים, שאגלה לכם סוד, הוא בכלל לא שוטר-חוקר- אלא עוסק בסרטים, אבל הוא ביצע את תפקידו בצורה כל כך רגישה.

והאשה המוכה, או יותר נכון- מי ששחקה את תפקיד האשה המוכה, שבאה להתלונן במשטרה ושאלה בחוץ אם היא יכולה לקבל אוסקר, עשתה זאת בצורה כה משכנעת, היא הדרה- היועצת המשפטית במקלט.

(מחיאות כפיים)

לצידה הופיעה רותי המתנדבת המרגיעה. ונעמה- אשת המגע, היא סיפרה לנו שכתוצאה מהמפגשים שלה בעבודתה הבינה שניתן לפתור בעיות בשיחה שקטה, ולא בצעקות, דבר שהיא מקפידה ליישם מאז גם בביתה.

משמעותי עבורנו היה המעקב אחר שבועות הרינונה האחרונים של טלי- האחראית על המתנדבים. פחדנו שתלד תוך כדי העבודה, ואולי אפילו במהלך הראיון, אולם היא התחשבה וילדה אחרי. מזל טוב.

והנה כמה מהקשיים:

לעשות סרט מטעם, למעשה סרט תדמית, מבלי שייראה כזה.
לצמצם חומר רב, למיין ולוותר- גם על דברים יפים וחשובים.

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

17

להפיק סרט אנושי ונוגע ללב, מבלי שניתן להראות את פני הנשים והילדים שבמקלט.
לא רצינו להלביש תחפושות, לעוות קולות או להוסיף פסים מרצדים, שהרי תושבי הבית אינם
פליליים, אלא כרגע שמוסתרים כרגע מחיים או מאנשים בלתי רצויים להם. לפיכך הינו צריכים

לצלם מכל מיני זוויות, ובכל זאת נתקלנו למשל באשה שסרבה להצטלם אפילו מהגב- שמה יזהה
אותה בעלה.

וילדים, כמו ילדים, הציצו למצלמה- דווקא כשהתבקשו לא לעשות זאת. וכך הפסדנו תמונה
מאוד מרגשת- שצולמה כשילדה נתנה לעופר הספר כיף מאוד כפי. כשפותחה התברר כי מוטב לא
לכלול את התמונה בסרט- מתוך החשש כי באמצעות הצלילית- מישהו יוכל לזהות את הילדה.
אנחנו מקווים מאוד שהסרט מדבר בעד עצמו, את המסר מעבר למקלט- לכלל הציבור, שאפשר
ורצוי להתנדב. איש איש על פי רצונו ויכולתו, בהתאם לדרישות המקום והזמן. וזאת לזכור- כי
המתנדב מקבל יותר ממה שהוא נותן ומרגיש סיפוק מתרומתו לחברה. כל המתנדבים הדגישו
זאת, ועל כן התייחסנו לדברים אלה פעם אחת בלבד. מאחר שזהו למעשה גם המניע שלנו- יוצרי
הסרט- המתנדבים- לא נחזור על כך. רק נאמר שהמפגש עם כולכם ועם המקלט גרם לנו
להתעלות.

אנו מאחלים לכולנו שנגיע לזמן שבסיוע פעולות המתנדבים – ניתן יהיה להגשים את האימרה-
אדם לאדם- אדם.

תודה.

(מחיאות כפיים)

גב' אורית עירון:

כל פעם שאני רואה את הסרט הזה אני מתרגשת מחדש, וממש יש לי דמעות.
קודם כל אני רוצה להגיד תודה לזוג המופלא- צביה ויוסי, זו פשוט היתה חוויה מרתקת לעבוד
אתם.

(מחיאות כפיים)

היתה חוויה פשוט מרתקת לעבוד אתם.

אני זוכרת את הטלפון הראשון שהרמתי לצביה ואמרתי לה: צביה, אני רוצה לבקש בקשה. את
צביה אני מכירה עוד בתקופת היותה בנעמ"ת, אני הייתי חדשה והיא היתה כבר יותר וותיקה.
ואמרתי לה: אני מאוד מאוד רוצה, והתחלתי ככה, שתעשו לנו סרט על מרכז גליקמן.
והתשובה היתה מיידית, בכלל בלי להתבלבל, הולכים על זה. ואני הייתי מאושרת.
אז שוב פעם- תודה רבה.

אני חושבת שהסרט מדהים, הוא פשוט מדבר בעד עצמו, ואנו עוד נשתמש בו. אנו נשתמש בו, ואני
חושבת שבהחלט ראוי לעשות אתו שימוש- גם בהמשך, ואפילו בחו"ל.

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

18

יושבים פה אתנו חלק קטן מהמתנדבים. זה מאוד מעניין, יש לנו בין 50-35 מתנדבים, חלקם לא הגיעו היום- ולא בכדי. כל הנושא של התנדבות והצניעות- עושים את זה למען הנתינה ולא למען הקבלה. אז אני חושבת שללא המתנדבים לא הינו יכולים לתפקד במרכז גליקמן, ואני אומר את זה עם יד על הלב.

באמת ההתגייסות, בכל התחומים האפשריים, ועם הגמישות ועם הרצון, פשוט כף אמיתי. ואני אומרת לכם מתנדבים- בלעדיכם לא הינו יכולים לתפקד.

(מחיאות כפיים)

אני רוצה גם להגיד מילה טובה לצוות. יושבים פה הצוות של מרכז גליקמן שהוא צוות מופלא. רבותי, צוות גליקמן לא התחלף מאז הקמתו, מאז פתיחתו בשנת 1996, ואני חושבת שזה אומר משהו בפני עצמו.

(מחיאות כפיים)

צוות נפלא, נהדר, למרות ההתעסקות הקשה בנושאים הכל כך כבדים, כולנו נמצאים שם באמת מתוך אמונה וכף, ואנחנו משפחה אחת גדולה- יחד עם המתנדבים. תודה למתנדבים. ואני רוצה בהזדמנות זו להעניק לצביה, יוסי ועודד מתנה קטנה מאתנו.

הענקת זרי פרחים לגב' צביה כהן, למר יוסי וישניה ולמר עודד בג'יו.

גב' אורית עירון:

ישנם פה חלק משותפי התפקיד שלנו. יושב פה צ'רלי. צ'רלי הוא קצין נפגעי עבירה במחוז תל-אביב.

(מחיאות כפיים)

הוא הפרטנר שלנו, ואנו עכשיו מתחילים לעבוד ביחד. יושבת כאן עו"ד דפנה בוסתן- שהיא ממקימות מרכז גליקמן, וכל השותפים הנפלאים, ואני מקווה שעוד נמשיך לעבוד ביחד. אז תודה רבה לכולם.

גב' רות סופר:

ובמעבר לטקס החלוקה, אני מזמינה אל שולחן הנשיאות את הגב' שלי חושן, את מר זאב פרידמן, את עו"ד טליה לבני.

ואני מזמינה אותך אורית- להזמין את המתנדבים לקבל את התעודה.

גב' אורית עירון:

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

19

חברי המועצה שהואילו לבוא, ואנו מאוד מעריכים זאת, אנו נכבד אתכם, ואנו מזמינים אתכם להצטרף לשולחן. אתם תעניקו את התעודות למתנדבים. נמצאת כאן גם עו"ד חביבה אבי גיא. בבקשה.

טקס הענקת תעודות הוקרה למתנדבות ולמתנדבים ה"ה:

אורבך-שקד ורד – לא נמצאת

צביקה אגמון- לא נמצא

איילה חולדה- לא נמצאת

בוקשפן אגי-רחל- לא נמצאת

בירן בין-נון נעמה- נמצאת

(מחיאות כפיים)

בן יהודה צילה

ברגר שלמה

ברוידע נגה

באשי ליליאן- נמצאת

(מחיאות כפיים)

ליליאן עוזרת לנו, עוזרת לחביבה, יושבת בחזית הקדמית שלנו.

גולדמן אורית

גרניט רותי- נמצאת.

(מחיאות כפיים)

דבורה דנבינסקי- מתנדבת שלנו, היא פה. כל עבודות המחשב שלנו- היא המומחית.

(מחיאות כפיים)

עו"ד דרור-הראל-אורית, לצערי מאושפזת ולא יכולה להגיע.

נאחל לה בריאות.

ולדמן רועי

וילקסון מור

ורד רבקה

(מחיאות כפיים)

רבקה עובדת במשטרה.

ורשור עדינה

(מחיאות כפיים)

עדינה היא גננת, והיא עוזרת לנו להפעיל את הגן בכל פעם שחסרה לנו גננת.

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

20

תודה רבה.

חביב שרון

יעל חולדאי- אשת ראש העירייה.

(מחיאות כפיים)

לא שוכחת אותנו, כל חג, כל ארוע שיש לילדים בעיר- דואגת לילדי המקלט. היא התנדבה עוד לפני שהיא היתה אשת ראש העיר, עוד לפני שבעלה החל לכהן כראש העיר.

עופר חנגל-

(מחיאות כפיים)

בעל המספרה.

ליטל כהן-ויג

(מחיאות כפיים)

תודה רבה ליטל.

להב ריבי

לוי מיקאלה

מוברמן תמר

מרשל מיכל

נחום דליה

נטלר יפעת

עמית רונית

פכטר דולי

(מחיאות כפיים)

גם כן מהמשרה.

אביטל פרידמן

(מחיאות כפיים)

שאנו לא זזים בלעדיה.

צוקרמן ריקי

(מחיאות כפיים)

גם מהמשרה, גם היא עושה עבודה נאמנה, השוטרים פוחדים ממנה קצת.

בילי רון- עוד מתנדבת יקרה.

(מחיאות כפיים)

שמלמדת את הנשים עברית. בילי היא המתנדבת הכי וותיקה שלנו, 10 שנים במרכז גליקמן.

(מחיאות כפיים)

רון נאווה

שאלתיאל לילי

עיריית תל אביב – יפו
פרוטוקול מס' 21 של פורום מועצה
ההתכנסות השנתית לרגל היום הבינלאומי לציון
המאבק באלימות כלפי נשים
מתאריך כ"ט כסלו תשס"ח (9/12/07)

21

שגיא לאה
שרית שטצקי
שמעוני כהן ענת.

זהו, בזה תם.

גב' רות סופר:

תודה לחברי מועצת העיר, תודה לכם.
ערב טוב לכולם, ונתראה בשנה הבאה.

הישיבה נעולה

גלילה בן חורין מזכירת המועצה